

آموزش نژادپرستی در برنامه‌های درسی اسرائیل

اکرم علیخانی

دکتر حامد عمار از استادان دانشگاه مصر که به پدر علوم تربیتی معروف است، در مقدمه‌ای در ابتدای این کتاب، ضمن بیان خاطرات خود در مورد موضوع نژادپرستی، برنامه‌های درسی اسرائیل را آینه‌ی تمام‌نمای نژادپرستی علیه اعراب می‌داند. در فصل اول، مؤلف متون کتاب‌های درسی را در مورد پست شمردن اعراب ذکر و اهداف صهیونیست‌ها را از این کار بررسی می‌کند. در متن اول، اعراب (فلسطینی‌ها) با صفات زشتی نظیر افعی، حشرات موذی و... توصیف شده‌اند. در متن دوم، عرب‌ها، دزدهای خون‌آشام و توطئه‌گر معرفی شده‌اند. نویسنده، هدف از این عمل را بد جلوه‌دادن شخصیت اعراب بین نسل آینده‌ی صهیونیست‌ها می‌داند.

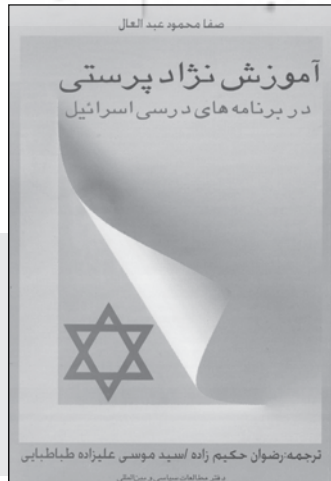
متن سوم، اعراب را افرادی شیاد و تروریست دانسته و بچه‌ها را به هشیاری در برابر اعراب فرومایه دعوت کرده است. هم‌چنین عرب‌ها را به آدمکشان خون‌آشام، گدایان سمج و محتاج صدقه‌های یهودیان تشبیه کرده و در مقابل، خود را افرادی دانسته که برای عرب‌های فقیر صدقه جمع می‌کنند و به فلسطینی‌ها کمک نقدی می‌کنند.

فصل دوم شامل متونی است که رژیم اسرائیل در کتاب‌های درسی درخصوص برتری نژاد یهود آورده و خود را قوم برگزیده‌ی خدا معرفی کرده است. در این متون، عرب‌ها را تحقیر کرده و آن‌ها را افرادی بی‌کار و

مجموعه‌ی مذکور به منظور آشنایی با برنامه‌های درسی اسرائیل در زمینه‌ی نژادپرستی تدوین شده است. نویسنده‌ی کتاب با مطالعه و بررسی شانزده کتاب درسی مدارس ابتدایی اسرائیل در دروس مطالعات اجتماعی شامل تاریخ و جغرافیا، بر آن است تا با سود جستن از متون این کتاب‌ها در زمینه‌ی تربیت نژادی، ادعاهای دروغین صهیونیست‌ها را بیان و حقایق واقعی را تشریح کند. نگارنده در ادامه‌ی مقدمه، یکی از مأموریت‌های اصلی نظام آموزش و پرورش رژیم اشغالگر قدس (اسرائیل) را تولید ترس از دیگران و ایجاد نفرت و دشمنی نسبت به عرب‌ها در افکار نوجوانان اسرائیلی می‌داند. برنامه‌های درسی، بهترین وسیله‌ی مؤسسات اسرائیلی در تحقق این اهداف هستند و علت بررسی مرحله‌ی ابتدایی را زیربنایی بودن این مرحله برای مراحل بعدی آموزش و نقش اساسی دوره‌ی ابتدایی در شکل‌گیری شخصیت دانش‌آموزان می‌داند. البته اسرائیلی‌ها هم این دوره را مهم‌ترین مرحله‌ی آموزش می‌دانند.

با مطالعه‌ی این کتاب و اطلاع از نفوذ برنامه‌های نژادپرستی در کتاب‌های درسی، می‌توان پی برد که علت تشکیل تروریسم دولتی صهیونیست‌ها چیست. این برنامه‌های درسی ابزاری برای آمادگی روحی و نظامی دانش‌آموزان، دادن حس برتری نژادی و اعتماد به نفس به آن‌ها هستند. این‌گونه، روح جنگ‌طلبی در آن‌ها زنده می‌شود و رسیدن به اهداف صهیونیست‌ها که همان تصرف سرزمین‌های اعراب است، به راحتی امکان‌پذیر می‌شود. چرا که اعراب در این متون، افرادی منفی و یهودیان، خلق برگزیده معرفی شده‌اند.

مؤلف در انتهای هر فصل، متون عبری مربوط به فصل را توضیح داده است.

مؤلف: صفا محمود عبدالعال
مترجمان: رضا حکیم‌زاده و سید موسی
علیزاده طباطبایی
ناشر: مرکز چاپ و انتشارات وزارت
خارجه، چاپ اول: تابستان ۱۳۸۶

خوش گذران نشان داده است. در عوض، نژاد یهود را در طول تاریخ خالص و پاک دانسته‌اند.

صهیونیست‌ها برای خراب کردن ذهنیت نوجوانان اسرائیلی نسبت به عرب‌ها، در کتاب‌های درسی‌شان، با مقایسه‌ی بین پیشرفت اسرائیل و عقب‌افتادگی اعراب، به برتری و تقابل فرهنگی یهودیان بر عرب‌ها اشاره کرده‌اند. در متن هفتم این فصل، مقایسه‌ای بین یک یهودی و یک عرب صورت گرفته است که در آن تلاش شده، فرد عرب برای بچه‌های اسرائیلی، فردی عقب‌مانده، خشن و مسلح جلوه کند و در مقابل، فرد یهودی شخصی پیشرفته، مسالمت‌آمیز و مخالف مسلح بودن معرفی شود. در ادامه‌ی این فصل، نگارنده نشان داده است که صهیونیست‌ها چگونه فعالیت‌های دانشمندان مسلمان در مسائل علمی را پنهان می‌کنند و پیشرفت‌های آنان در زمینه‌های گوناگون را به غرب نسبت می‌دهند.

فصل سوم کتاب، در زمینه‌ی تبعیض نژادی در سلسله مراتب اجتماعی است. در این قسمت، مؤلف با بهره‌گیری از متون موجود، تبعیض یهودیان با عرب‌ها و یهودیان با خود را نشان داده است که حتی بین مهاجران یهودی اروپایی و مهاجران یهودی عرب تفاوت وجود دارد: «در سال‌های اولیه‌ی قرن بیستم، هر محله‌ای پذیرای تعدادی مهاجر شد که وابستگی‌هایی با یکدیگر داشتند مثلاً خانواده‌های ممتاز در خانه‌های ممتاز و گروه یمنی‌ها در مخالوت [خانه‌های کوچک و فقیرانه] اسکان داده شدند...» [ص ۸۵].

و این‌گونه بین یهودیان عرب تفاوت قائل شدند. هدف از انتقال یهودیان عرب، استفاده از آنان به عنوان کارگر به جای کارگران عرب فلسطینی بود. طبقات فرودستی که گاه از شدت فقر لباس نداشتند و این فاصله‌ی طبقاتی در همه‌ی زمینه‌ها چون سهمیه‌ی دانشگاه‌ها، درآمد، مراسم اعیاد و... مشاهده می‌شود. در این فصل مؤلف نشان داده است که صهیونیسم‌ها چگونه از ظلم‌هایی که در نقاط گوناگون جهان در طول تاریخ به یهودیان شده است، به نفع خود و علیه اعراب بهره‌برداری می‌کنند.

فصل چهارم به ادعاهای حقوق تاریخی در سرزمین اسرائیل اختصاص دارد. **تئودور هرتزل**، بنیان‌گذار صهیونیست سیاسی گفته است: «مرزهای کشور اسرائیل به اندازه‌ای وسیع خواهد بود که مرزهای دولت‌های داود و سلیمان را فراگیرد. این مرزها براساس نیازها و افزایش مهاجران خواهد بود.» [ص ۱۱۳] و این‌گونه توسعه‌طلبی‌های صهیونیست‌ها و گسترش شهرک‌سازی مهاجرت یهودیان به فلسطین و... آغاز گشت.

نگارنده در آخر، برخی اصطلاحاتی را که به کرات در کتاب‌های درسی تکرار شده‌اند، انتخاب و تشریح کرده است؛ از جمله: سرزمین اسرائیل، سرزمین بدون ملت و ملت بدون سرزمین، نقش مهاجران اولیه و...

فصل پنجم: تشکیل اردوهای دانش‌آموزان کلاس پنجم و اردوهای آشنایی با سرزمین است که در آن‌ها با اماکن و آثار تاریخی مربوط به اسرائیل آشنا می‌شوند. در متون این فصل جولان، اردن و جنوب لبنان، جزو مناطق لاینفک اسرائیل معرفی

شده‌اند. آموزش و پرورش صهیونیست‌ها می‌کوشد دانش‌آموزانش را با چگونگی روابط اسرائیل با کشورهای خاورمیانه آشنا کند.

فصل ششم: وضعیت امنیتی اسرائیل و ترس دائم آنان از دیگران را نشان می‌دهد. این نگرانی‌ها از ابتدای مهاجرت یهودیان آغاز شده و آنان را به آموزش نظامی کشانده است. آنان از ترس حمله‌ی فلسطینی‌ها، غالباً شهرک‌ها را به عنوان مراکز نظامی تأسیس کرده‌اند و نگرانی از معابر را با دقت انجام می‌دهند و به شکلی آماده‌اند که هر لحظه می‌توانند به کشوری حمله کنند. ترس آن‌ها یکی از دلایلی است که نمی‌گذارند کمکی به اردوگاه‌های فلسطینی برسد. صهیونیست‌ها در کتاب‌های درسی‌شان، متونی آورده‌اند که احساسات دانش‌آموزان را علیه فلسطینی‌ها تحریک و بچه‌ها را برای مقاومت در برابر عرب‌ها و سرکوب آن‌ها از طریق ترور و ورود به ارتش اسرائیل آماده می‌کند. در حالی که در هیچ کتاب درسی اسرائیل، به رفتار غیرانسانی صهیونیست‌ها علیه مردم بی‌دفاع فلسطین اشاره‌ای نشده است. آنان با نشان دادن قدرت یهودیان، به دانش‌آموزانشان اعتماد به نفس و افتخار به خود را می‌آموزند.

فصل هفتم: نویسنده در فصل پایانی کتاب با عنوان «یهودی کردن بیت‌المقدس» نشان می‌دهد که در دوره‌ی ابتدایی، کتاب‌های درسی به ویژه اجتماعی، تاریخ و جغرافیا، به شکلی تدوین شده‌اند که سرزمین اسرائیل مساوی با تاریخ یهود تصور شود. در این چارچوب، «تاریخ قدیم یهودیت»، منبع اصلی استراتژی صهیونیستی در تمامی زمینه‌ها اعم از عملی و نظری است و کتاب‌های درسی مهم‌ترین وسیله‌ی تحقق آن است. در حقیقت، تاریخ مذهبی یهود تا حد زیادی بر تفکر صهیونیستی نقش داشته و اسرائیل برنامه‌های متجاوزانه و توسعه‌طلبانه‌ی خود را از این تاریخ اخذ کرده است. اسرائیل برای آموزش و پرورش در اهمیت فوق‌العاده‌ای قائل است، زیرا آموزش و پرورش در تحقق جامعه‌ی یهودی نقش عمده‌ای دارد.» [ص ۱۸۵] مؤلف در این فصل، علاوه بر ارائه‌ی متونی درخصوص یهودی‌کردن بیت‌المقدس، متونی از کتاب «اورشلیم (بیت‌المقدس) مرکز فرهنگی و معنوی خلق یهود» آورده است که در کلاس سوم ابتدایی تدریس می‌شود.

متن اول: «اورشلیم، شهر مقدس و پایتخت ابدی اسرائیل. هر سنگی از سنگ‌های موجود در اورشلیم داستان‌های کهنی در سینه دارد و روی هر یک از آن‌ها، تاریخی از انتظار، صلح، جنگ، بدبختی و تبعید نقش بسته است؛ تاریخی که به ۳۸۰۰ سال قبل باز می‌گردد. [اورشلیم برای من و تو، من اسرائیل را کشف کردم، ص ۵]» [ص ۱۹۰].

متن دوم: «اورشلیم. شهری مقدس و پایتخت ابدی اسرائیل. این شهر فقط یک نقطه در نقشه‌های جهان نیست، بلکه یک تفکر و یک نماد است. اورشلیم نمادی از زندگی و پیروزی‌های خلق یهود به حساب می‌آید. [اورشلیم مرکز فرهنگی و روحانی خلق یهود، کتاب درسی کتاب جغرافی براساس برنامه‌های درسی و وزارت آموزش، فرهنگ و ورزش اسرائیل]» (ص ۱۹۱).